

РЕШЕНИЕ

№ 5807

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5674** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от „Евтин Дом“ ЕООД, представлявано от управителя Х. Г. Б., чрез процесуален представител адв. С. П. от САК, против Решение № 1805 от 23.05.2022 г., постановено по НАХД № 4502/2022 г, по описа на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 23-2200039/21.03.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, в частта с която на касатора за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2200 лв., като въззивният съд е намалил размера на имуществената санкция на 1 500 лв.

В жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон. Неправилно въззивният съд е приел, че е изпълнено изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, както и това на чл. 42, ал. 1, т. 3 ЗАНН досежно мястото и датата на процесното нарушение. Поддържа се, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Иска се отмяна на въззивното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. Претендира се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът е представляван от процесуалния си представител, който поддържа жалбата и изложените в нея аргументи. Представя списък на

разноските.

Ответникът – директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Дава становище за правилност на въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна решаващият състав на СРС е установил, че при извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство по документи на 04.02.2022г., е било установено, че „Евтин дом“ ЕООД, в качеството си на работодател не е изпълнил даденото му в това му качество задължително предписание, дадено с протокол за извършена проверка №ПР2141907, връчен на 05.01.2022г., под №9 - работодателят да изплати и удостовери изплащане на уговореното трудово възнаграждение на Д. К. Р. и Д. С. Г. за положен от тях труд през м. 11.2021 г., съгласно разпоредбата на чл.128, т.2, вр. чл.270, ал.3 от КТ, със срок за изпълнение до 31.01.2022., в частта относно начисленото трудово възнаграждение по ведомост за заплати на Д. С. Г. за м.11.2021г. - нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/. Процесното наказателно постановление е издадено въз основа на АУАН №23-2200039/04.02.2022г., протокол за извършена проверка №ПР2141907 от 05.01.2022г. С него е наложена имуществена санкция в размер на 2200 лв., като СРС е намалил размера ѝ до 1500 лв.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информирание и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информирание и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда.

Между страните не е спорно, че на работодателя е било дадено предписание да изплати и удостовери изплащането на уговореното трудово възнаграждение на лицата Д. К. Р. и Д. С. Г. за положения от тях труд през месец ноември 2021 г., съгласно разпоредбата на чл. 128, т. 2 КТ вр. с чл. 270, ал. 3 КТ. Неизпълнението на предписанието в частта, отнасяща се до Д. С. Г. по същество не се оспорва от касатора. Санкцията за неизпълнение на дадено задължително предписание от

контролните органи е предвидена в разпорежданата на чл. 415, ал. 1 КТ - който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Предвид безспорната установеност на извършеното административно нарушение, правилно е приложен материалния закон при ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството – работодател. По отношение материалната законосъобразност на НП настоящият съдебен състав на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към мотивите на СРС.

По отношение направените в касационната жалба оплаквания, същите касаят процесуалната законосъобразност на НП и в частност задължителните реквизити на АУАН и НП съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3, чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, касаещи мястото и датата на нарушението.

Съдът намира направените възражения за неоснователни.

По отношение мястото на нарушението в АУАН и НП е посочена разпорежданата на чл. 270, ал. 3 КТ, съгласно която трудовото възнаграждение се изплаща лично на работника или служителя по ведомост или срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки. По писмено искане на работника или служителя трудовото му възнаграждение се превежда на влог в посочената от него банка. Доколкото дружеството е със седалище С., не е установено различно място за полагане на труд от работника или служителя, чието трудово възнаграждение е следвало да бъде изплатено, не е уговорено друго и доколкото паричното задължение се изпълнява по местожителство на кредитора, то очевидно е, че заплащането на трудовото възнаграждение е следвало да бъде изпълнено в [населено място]. Отделно от това, нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството е извършено чрез бездействие – неизпълнение на задължително предписание, то изпълнението му е възможно по седалището на дружеството. Дори да се приеме, че не е конкретизирано къде е следвало да бъде изплатено трудовото възнаграждение, то това няма пряко отношение към конкретното нарушение. Дружеството не е санкционирано за нарушение на чл. 128, т. 2 КТ, а за нарушение на чл. 415, ал. 1 от с.з. В тази връзка, даденото предписание е следвало да бъде изпълнено по седалището на дружеството. Дори да се приеме, че липсва изрично посочване на мястото на нарушението, то в конкретния случай този пропуск не може да се определи като съществено нарушение на процесуалните правила и това е така, тъй като правото на защита на дружеството не е нарушено, нито евентуалното процесуално нарушение, ако не беше допуснато, щеше да обуслови издаването на друг акт или на акт с друго съдържание.

По отношение на датата – срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 31.01.2022 г. На тази дата изпълнението му още е било възможно и законосъобразно. Едва с изтичането на този срок дружеството ще е в нарушение, поради което правилно е посочено, че нарушението е извършено на 01.02.2022 г. Да се приеме тезата на процесуалния представител на касатора, че нарушението е извършено на 31.01.2022 г., означава, да се съкрати срокът с един ден и да бъде наложена санкция преждевременно, тъй като на 31.01.2022 г., предписанието все още може да бъде законосъобразно и без забава изпълнено.

С оглед изложеното дотук съдът намира касационната жалба за неоснователна, а въззивното решение за правилно. При този изход на спора, претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско

възнаграждениее основателна и касаторът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Дирекция Инспекция по труда Софийска област сума в размер на 80 лева.
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН,
Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1805 от 23.05.2022 г., постановено по НАХД № 4502/2022 г, по описа на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав.

ОСЪЖДА „Евтин дом“ ЕООД представлявано от управителя Х. Г. Б. да заплати по сметка на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ сума в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: